- pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý

  G A D
  a starý ruce sedřený.

  D7 G A Hmi
  R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
  - G A Hmi
    schovat svou pleš pod stetson děravý,
    Emi A7 Hmi Emi
    /: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
    Hmi F# Hmi A7
    až tam, kde svítí město, město bělavý. :/

Hmi

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,

pod sluncem sedlo kožený,

provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je řád a pro každého práce, buď ještě rád, když huba voněmí,

/: může tě hřát, že nejsi na voprátce, nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :/

šerif i soudce – gangsteři, voba řádně zvolený, a lidi strachem nezdravý.

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený, v tom městě nikdo nezdraví,

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí a zákon džungle panuje,

- 4. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý, pod sluncem sedlo kožený, pod sedlem kůň, pod koněm moje nohy rozbitý a starý ruce sedřený.
- R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků, kde tichej dům a pušky rezaví,
  /: orat a sít od rána do soumraku a nechat zapomenout srdce bolavý. :/